

תת"ע 2885/02/15 - מדינת ישראל נגד אילן ציוני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2885-02-15 מדינת ישראל נ' אילן ציוני
בפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אילן ציוני

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה, תשכ"ה - 1965, קיפוח זכות אדם להשתמש בדרך.

הרקע לכך שבתאריך 31.8.2014 בשעה 09:05 לערך, הנאשם נהג ברכב שמספרו 61-163-56 על רחוב חיל השריון, בנתיב השני מימין (נת"צ) עומד ברמזור, כאשר בנתיב הימני ביותר ישנו תור של כלי רכב הממתינים לאור ירוק ברמזור, כאשר התחלף הרמזור לירוק לפניו ימינה, הנאשם סטה ימינה תוך שהוא גורם לרכב פרטי מיצובישי לבלום ולהיעצר, תוך שהוא נדחף לתור.

אין מחלוקת בין הצדדים בעניינים הבאים :

1. הנאשם נהג ברכב כאמור, במועד ובזמן האירוע.
2. הנתיב הימני בכביש הפונה ימינה היה עמוס.
3. הנאשם עמד באור אדום בנת"צ וסטה ימינה לנתיב הימני בכביש.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן :

לגרסת המאשימה - בכך שהנאשם סטה מנתיב נסיעתו בנת"צ לנתיב הימני ביותר בכביש קיפח את זכות המשתמשים בדרך.

לגרסת הנאשם - בעת הסטייה ימינה לנתיב הימני ביותר, ביקש את רשותו של הנהג שנסע במקביל אליו, ורק לאחר

שביקש את אישורו סטה ימינה, ובכך לא קיפח את זכות המשתמשים בדרך.

דין והכרעה :

1. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום וביום 15 בדצמבר 2015 התקיים דין הוכחות.
 2. מטעם המאשימה, העיד ע"ת/1 - רס"ר דוד שפסה, ובמסגרת עדותו הוגש הדוח שערך (ת/1) וסקיצה שערך (ת/2).
 3. במסגרת עדותו ציין ע"ת/1 את נסיבות הגשת הדוח כאמור, וזאת במסגרת אכיפה שגרתית בצומת, ע"ת/1 ציין את מיקומו בעת שהבחין בנאשם מבצע את העבירה, כאשר עמד סטטי רגלי על שטח ההפרדה, ושמר על קשר עין רצוף עם הנאשם, מרגע ביצוע העבירה ועד לעצירתו המוחלטת, השדה ראייה היה פתוח, אור יום, וראות טובה. לדבריו הנאשם סטה ימינה כ-10 מטר מהצומת כשהוא גורם לרכב פרטי מסוג מיצובישי כסוף לבלום ולהיעצר כשהוא נדחף לתור.
 4. במסגרת חקירתו הנגדית נשאל ע"ת/1, מדוע לא עצר את הנהג שבלם ועצר והשיב "היות וסימנתי לך לעצור ואין באפשרותי לעצור גם אותו עצרתי רק אותך", (שורה 17, עמ' 5).
 5. מטעם ההגנה, העיד הנאשם עצמו, ובמסגרת עדותו הוגשו תמונות מזירת האירוע (נ/1 עד נ/4).
 6. הנאשם במסגרת עדותו אישר כי סטה ימינה מנתיב הנת"צ לנתיב הימני ביותר, וזאת בשל רצונו לפנות ימינה. הנאשם אף ציין כי הנתיב הימני אשר אליו ביקש להיכנס היה עמוס.
 7. הנאשם ציין כי "הרכבים עמדו", (שורה 18, עמ' 7). בנוסף, הנאשם הדגיש כי קיבל את אישורו של הנהג שנסע במקביל אליו, ורק לאחר שקיבל את אישורו סטה ימינה.
 8. אדגיש, גם אם אקבל גרסה זו של הנאשם, עצם עדותו של הנאשם מלמדת כי לכל הפחות את זכותם של הנהגים שעמדו, שאף לגרסת הנאשם עצמו, לא קיבל את אישורו, מה שאומר כי הנהגים לא ויתרו על זכותם, ובכל זאת הנאשם נכנס לפנייהם.
 9. באירוע שלפנינו מדובר בשתי גרסאות לאירוע כמפורט לעיל.
 10. הנאשם ניסה לסתור את גרסת ע"ת/1 באשר למרחק ביצוע העבירה ממקום עמידתו של השוטר, והן באשר לסוג הרכב שבלם, אין באלה בכדי להשפיע על נסיבות ביצוע העבירה ומשמעותה.
 11. לאחר ששמעתי את הצדדים, ובחנתי את העדויות שוכנעתי כי ע"ת/1 - השוטר הבחין בביצוע העבירה שהתרחשה לנגד עיניו ורשם את הדו"ח כדן.
- בנסיבות העניין אני מעדיף את עדות ע"ת/1 על פני עדות הנאשם אשר העיד עדות אמינה, משכנעת ומהימנה.

שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולפיכך אני מרשיע אותו וזאת לאחר שהזהרתי את עצמי כי אני עושה זאת על סמך עדות יחידה.

ניתנה היום, י"ח טבת תשע"ו, 30 דצמבר 2015, במעמד הצדדים